

השבת

fe רבי נחמן אהרנסא

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סז)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לכה נא ארה לי ... (כב,ו)

ה' יתברך נתן כח כל כך להבחירה, עד שיש כח להאדם להמשיך הרוח דלעלא כרצונו דרך הקדשה, או להפוך חס ושלוס, עד שיש כח להאדם שהוא רחוק מהקדשה בתכלית הרחוק, ואף על פי כן על ידי כח בחירתו יש לו כח להמשיך עליו איזה בחינה מהרוח דלעלא, עד שיהיה נדמה לו שיש לו רוח הקודש ורואה חזיונות ומראות אמיתיות, כי המחשבה יש לה תוקף גדול. ומי לנו משקץ ומתעב יותר מבלעם הרשע, ימח שמו אף על פי כן התגבר ברשעתו כל כך נגד הקדשה, עד שהמשיך עליו מראות וחזיונות נוראות, עד שאמרו רבותינו ז"ל: אבל באמות העולם קם, ומנו: בלעם.

על כן צריך האדם לזוהר מאד, שכל זמן שמרגיש בעצמו שאינו קדוש כראוי בשלמות, אזי יכניע ויבטל עצמו נגד הקדשה בשלמות, ולא ירצה לילך בגדולות ובנפלאות ממנו; כי אם ירצה אז להמשיך על עצמו מראות וחזיונות, יוכל לקלקל יותר ויותר, כאשר נכשלו בזה רבים מאד, רק ילך בתמימות ויבקש מה' יתברך שיעזרו לצאת מפחיתת מדרגתו ויזכה לקדש את עצמו כראוי, ורק בשביל זה ישתמש ויתאמץ בגדל כח הבחירה שיש לו, וירבה לדבר בזה דבורים קדושים לפני ה' יתברך, וכל כוונתו יהיה כדי שיזכה על ידי זה להכניע ולשבר הרע שלו לגמרי, כדי לשוב אל ה' יתברך באמת ההפוך מדעת בלעם הרשע וחבריו ותלמידיו, שהם חזקים מאד בתקף הרע והטמאה שלהם ואינם רוצים להשפיל את עצמם נגד הקדשה, אדרבה הם רוצים להמשיך איזה בחינת רוח דלעלא מהקדשה למקומם הטמא, חס ושלוס, להמשיך בחינת רוח נבואה, בחינת מראות וחזיונות למקומם, להגביר על ידי זה ביותר חס ושלוס הרע על הטוב, והעיקר על ידי הדבור, כי הדבור יש לו כח גדול, הן בקדשה או להפוך חס ושלוס, וכעין שאמרו רבותינו ז"ל: אף אנו נבוא עליהם באדם שכחו בפיו, כי הבחירה יש לה כח גדול, כנוצר לעיל וכמבאר בפנים.

ורשעים כאלו, שכונתם להרע, בוודאי יהיה אחריתם להכרית; אבל איש הישראלי, שכוונתו לטובה, שמכיר את מקומו ושפלות מדרגתו, ואף על פי כן הוא מתגבר גם בעמק נפילתו לדבר דבורים קדושים הרבה מתורה ותפילה והתבודדות וכו', וכל כוונתו לטובה, בכדי שיזכה לצאת מהרע שלו ולשוב אל ה' באמת. ואז בוודאי יש לה' יתברך נחת רוח מזה, ולא יהיה נאבד שום דבור, וסוף כל סוף ישוב לה' יתברך באמת. ואז אם יזכה ויהיה ראוי לזה, לקבל רוח הקודש אמתי דרך הקדשה בשלמות, ה' הטוב יעשה עמו כרצונו. (הלכות חדש ד', אותיות ח' ט' לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות צ"א - ועיין דיבור, אותיות י"ג י"ד; ברית, אות מ"ט)

והנה ברכת ברך ... (כג,יא)

בוודאי ה' יתברך עוסק בתיקון העולם תמיד, ובוודאי הוא גומר תמיד ויגמר הכל כרצונו. ואפילו מי שהוא רשע ובעל עברות, חס ושלוס, אף על פי כן אינו עושה לה' יתברך כלל, בבחינת "שחת לו לא", וכמו שכתוב: "אם חטאת מה תפעל לו וכו'", כי ה' יתברך מאד עמקו מחשבותיו, ויודע להפך הכל לכבודו ולרצונו, כי אתה מרום לעולם ה', וכמו שפירש רש"י: לעולם ידך על העליונה. ואף על פי כן ישלם ה' לעשה רעה כרעתו, כי אף על פי כן אסור לנו לעשות שום דבר כנגד התורה, חס ושלוס, ומי שפוגם איזה דבר כנגד התורה, הוא פוגם ח"ו בכל העולמות ומחריב ומקלקל הרבה, כמובא בכל הספרים, ואף על פי כן ה' יתברך גומר תמיד ויגמר הכל כרצונו. וזה הדבר אי אפשר להבין כלל, כי הוא עניין המבוכה, שהכל נעשה על ידי ה' יתברך לבד, ואף על פי כן הכל תלוי בבחירתו של האדם, שזה אי אפשר להבין בשום אופן כני"ל. ועל כן יש כמה דברים שהאדם עושה כנגד רצון ה' יתברך, היינו כנגד דרך התורה הקדושה, ואחר כך על ידי זה דייקא גומר ה' יתברך כרצונו, ואף על פי כן זה האדם שעשה העברה ענוש יענש כראוי לו, כמו שמצינו

בכמה דברים, כמו למשל בפרעה וסנחריב והמון, וכן כל המעיקים ומצרים לישראל, שהכבידו לבם נגד ה' יתברך, ואחר כך נתגדל ונתקדש ונתפרסם שם שמים על ידי זה דייקא, ואף על פי כן אחרית רשעים נכרתה, בבחינת "כי הנה איבין ה' וכו' יאבדו". וכן אצל בלעם, שאף על פי שהלך לקלל, חס ושלוס, אף על פי כן ה' יתברך גמר כרצונו, וקבלו ישראל ברכות הרבה על ידו דייקא, ואף על פי כן הוא נענש הרבה לעולם ואחריתו עדי אבד. וכן מתנהג ה' יתברך תמיד, וכן הוא בכל אדם, כנוצר לעיל. (הלכות סימני בהמה וחיה - הלכה ד, אותיות מ' מ"א לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות נ"א)

סיפור

[ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש] © ... שמעתי שאמר רבנו ז"ל אנחנו כבשנו את עיר ברסלב בהמחאת כף וריקודין (כי באמת בתחילת כניסתו לברסלב דיבר תיכף ממחאת כפים בתפילה שעל ידי זה מגרשין האוויר של חוץ לארץ וממשיכין אווירא דארץ ישראל, כמבואר במאמר אתם נצבים וכו'. וכן בשנה זו רקד הרבה אודות לבטל הפונקטין. ובחורף זה אמר מאמר ואלה המשפטים - סימן י', המדבר מרקודין והמחאת כף). עוד שמעתי שפעם אחת סמוך לכניסתו לברסלב מזוגו לו כוס יין לקידוש ונשפך על הארץ ומזוגו לו כוס אחר וקידש עליו ואחר כך אמר היום נטענו שם ברסלביר חסידים, ושם זה לא ישתקע לעולם כי לעולם יהיו אנשי שלומנו נקראים על שם עיר ברסלב וכן היה כמפורסם. ופעם אחת אמר בביתו של הרב הקדוש דודו ברוך ז"ל: דודי רצה לישב בברסלב ולא נתיישב שם ואני יושב בברסלב. וכן מפורסם עוד בין אנשי שלומנו דיבורים הרבה בעניין ושיבת ברסלב והמובן מדבריו שהיה לו ז"ל בעניין ושיבתו בברסלב סודות נוראים ונפלאים מאוד...

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) § ... אני הייתי חי חיים, ראיתי החיים של העולם. מה זה חיים של העולם? דבור אחד מרבנו הפך הכל לכולם. כובש כל מיני מקומות ברגע, הכל! חדשות! הוי, יש כבר בעולם אור כזה שיכול להפך כל העולם. הוא מהפך הכל לטוב - משמד לרצון! בילקוטי מוהר"ן יש תורה: "הצדיק עומד בין שמד לרצון". הוא מוציא משמד, אנחנו חס ושלוס כבר טבענו כל כך, בחינת שמד, שמד זה חס ושלוס הירידה הכי גדולה בעולם - שמד, לרצון! להפך להפך.. לרצון. רצון הוא האור הכי גדול בעולם, רצון שברצונות, רעוא דרעוין. הצדיק - הוא עושה משמד לרצון, הוא מעלה משמד לרצון, הוא עומד באמצע. איך? משה - בתיבת השם משה יש: מ, ש, ה. שמד: ש, מ, ד. משה: זה ש, מ, ה. ורצון: ש, מ, ו. איך רצון ש מ ו? רצון בגימטריה.. רצון! הצדיק עומד בין שמד לרצון, הוא מהפך משמד לרצון! שמד זה ירידה הכי גדולה שאי אפשר לעזר כלל, שמד! הוא מהפך, הצדיק - משה עומד בין שמד לרצון, הוא באמצע, הוא מהפך משמד לרצון. שמד זה החשך הכי גדול, ורצון הוא הפך של שמד. הצדיק עומד בין שמד לרצון. הוא מהפך משמד לרצון, דבור אחד רק - נגד כל העולם! מה, שמד? יש רפואות - נ נח! הצדיק, מי זה הצדיק? משה! ומשה זה מהפך משמד לרצון.

כאן שרצונו ה' יתברך, אני רוצה עם כן ו...

משה רבנו, רבנו, משה רבנו ...

רק לראות פלא של כל דבור, אז הוא מודה, הוא רואה, הוא מרגיש מה שזה 'לקוטי מוהר"ן, מה זה 'ספורי מעשיות', ומה זה 'קצור לקוטי מוהר"ן, ומה זה הישירות' ...

מי שמשים לב לזה לדבור אחד באמת, אז הוא יש לו רפואה ותיקון. נעשה עמו פלאות כאלה.. פלאות חדשות שהוא מהפך משמד לרצון.

מי שיש לו עיניים ולב ומחפש אמת, הוא מוצא בכל דבור של 'לקוטי מוהר"ן, של 'ספורי מעשיות', פלאות כאלה שלא נתגלה עדיין בעולם! שהם יכולים להפך כל העולם!

יש עוד 'לקוטי מוהר"ן' כזה? היה בטבריה

ראש המתנגדים, כלם היו מתנגדים גדולים לברסלב, והוא היה גאון גדול, המוח שלו. הוא אמר לכל המתנגדים: "עוד ספר כמו 'לקוטי מוהר"ן אין בעולם!"

הם רצו להרגו, "מה זה, הוא נעשה משגעו! דבורים כאלה, עוד אין כמו 'לקוטי מוהר"ן!"

ככה הוא אמר להם: "ספר כמו 'לקוטי מוהר"ן אין עוד בעולם!"

אנחנו צריכים עדים!! הוא עד לעצמו! האמת עד לעצמו, הוא לא צריך עדים וראיות!

רק לראות הימעשיות וה'שיחות' וה'לקוטי תפלות' ו'לקוטי מוהר"ן, אז יש לו מספיק, יש לו כל-טוב. כל התקונים וכל הרפואות וכל הישועות בדבור אחד!

רבנו הקדוש הוא שאג בקול גדול בקולו הקדוש: "גיוואלד.. זייט איך ניט מיאש. קיין יאוש איז גאהר ניט פאר האנדן!" ("אהה.. אל תייאשו עצמכם, יאוש אינו בעולם כלל!"). אם היה העולם מקבלים את זה - היה העולם חדש!

חולים כאלה.. אי אפשר לעזר, רק נַחַם נַחַם נַחַם מאומן!

אתה יודע מי הרבי? הרבי! הוא 'ראש בני ישראל', זה הרבי!

הוא מדבר בכל תורה לכל אחד מישראל: "אתם יודעים מי הרבי? 'ראש בני ישראל' הוא הרבי!"

נַחַם נַחַם נַחַם מאומן, שזה נגון כזה שהוא תיקון ורפואה וישועה לכל אחד!

הוא לוקח חולה שאין לו רפואה, הוא מרפא אותו ברגע, ברגע, ברגע. בדבור אחד! כל העולם!

מכתב

(ספר אפי הנחל א' - מכתב י"ט)

ב"ה, כ"ח אדר ב' תשי"ט.

שלום לאהובי וחביבי כנפשי הטוב ונחמד מפי, החפץ להתדבק בעץ החיים. יצו ה' את הברכה אתו ויזכהו מעתה לילך בכל הדרכים והעצות העמקות הנפלאות והנוראות הנובעים ממעיני הישועה כל ימי חייו, עדי יזכה לחזות בנפוש ה' בזה ובכא.

אם אמרתי אספרה אפס קצה מעצם נפלאות חסדי ה' ופלאי פלאותיו שעשה עמנו בדורות הללו, שהאיר בעולם אור אמת קדוש ונורא ונשגב מאד מאד כזה שלא יכבה חס ושלוש בשום אופן, ומים רבים לא יוכלו לכבותו ונהרות לא ישטפוהו, יקצרו המון יריעות. ואף-על-פי שהצד השני, היינו הסטרא אחרא, אורב וחותר בכלליות ובפרטיות על כל אחד ואחד, ועושה את שלו בכל מה שאפשר לו לארב ולחתר ולתפס ברשתו, חס ושלוש, עד אשר נדמה שאי אפשר לשבר הסתרות ומניעות ובלבולים ותאוות וסכסוכים ועיכובים וטרדות והשלכות והתרחקות וכו' וכו' כאלה, עם כל זה הצדיק הגדול ממשיך תקונים נפלאים כאלה, עד שמאיר בחינת השגות אלקות גם למטה למטה בדיוטא התחתונה מאד שמעולם לא ירדה השכינה לשם, כי בגדל כחו יכול להאיר אפילו בהרחוקים מהתורה לגמרי, חס ושלוש, אם רוצים לקבל.

השקר הוא זְהַמַת הנחש סטרא דמותא, ואמת הוא סמא דחיי, ועל-כן ברור האמת מתוך השקר הוא בחינת תחיית המתים.

לפעמים על-ידי העליה שעולה האדם בעשירות או בחכמה, על-ידי זה דייקא נוטה מן האמת ומהפכו מסדרו האמתי וחולק על הצדיק האמת מחמת שאומר סברות הפוכות מן האמת, רק האמת עד לעצמו, ובודאי החפץ באמת לאמתו ואינו רוצה להטעות את עצמו אז יכול לידע ולהבין האמת היטב. וכן לפעמים האדם מחמת ירידתו הגדולה שיורד בגלות התאוות מאד כל אחד כפי ירידתו, עד

שמחמת זה נופל בדעתו ונדמה לו שלפי האמת כבר אבדה תקוותו, חס ושלוש, וכל זה מחמת שמהפך האמת שלא כסדר, כי לא כך האמת האמתית, כי כבר גלה לנו ה' יתברך רבוי רחמיו שאינם כלים לעולם על-ידי משה רבנו עליו השלום והצדיקים שאחריו, והם גלו לנו בפירוש שאסור לאדם לייאש את עצמו מן הרחמים, כי ה' יתברך בכל מקום ואפילו בתכלית דיוטא התחתונה גם שם נמצא ה' יתברך, ויש עניין כזה שיוכל להתקן הכל ויתהפך לטובה וכל העוונות יתהפכו לזכויות.

המעתיק, המתפלל תמיד לשלומי והצלחתי ישראל דב אודסר באמת.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - יראה ועבודה, י"ג)

עיקר כל הדברים הם ההתחלה. כי

כל התחלות קשות, מחמת שיוצא מהפך אל הפך; אבל אחר ההתחלה הוא נכנס מעט בהרגל ואין קשה עליו כל-כך. ועל-כן העבודה והיראה של האדם בכל יום הוא כפי ההתחלה, כי בכל יום צריך לחזר לאחוריו לקבל כח מההתחלה, שאז היה קשה עליו ביותר כנייל, על-כן צריכין להתחיל בכל פעם מחדש. וכן כשנא אצל הצדיק, צריך שיבוא בכל פעם מחדש, כאילו לא היה עדיין אצל הצדיק כלל ועכשיו הוא בא מחדש, לא כמו שמכבר היה אצל הצדיק, כי צריך להתחיל בכל פעם מחדש, כי פן ואולי לא היה התחלתו כראוי, ואם-כן גם כל עבודתו אינה בשלמות כראוי, כי הכל כפי ההתחלה כנייל. על-כן צריך להתחזק לעורר לבו להתחיל בכל פעם מחדש, בכח התלהבות גדול ובהתגברות חדש לעבודתו יתברך, כאילו לא התחיל עדיין מעולם, כדי שתהיה עבודתו כראוי כפי כח ההתחלה כנייל, וכן בכל פעם צריך לחשש חששא זאת, פן לא התחיל עדיין כראוי, ויתגבר להתחיל מעתה מחדש ולבוא אל הצדיק, וכן בכל פעם וכנייל (לקוטי מוהר"ן - סימן ס"ב).

... ותעזרנו לעסק תמיד בעבודתך ובתורתך הקדושה באמת ובלב שלם. ונוכה שתהיה עבודתך אצלנו חדשה בכל יום ויום, ונתחיל בכל פעם מחדש כאילו לא התחלנו עדיין מעולם לעבדך, בפרט קטני ערך כמונו אשר באמת לא התחלתי עדיין שום התחלה אמתיית בעבודתך. ואפילו בעת שתזכנו לעבד אותך באמת כראוי, תזכנו תמיד להתחיל בכל פעם מחדש, ונוכה לחדש כנשר נעורינו בתורתך ובעבודתך הקדושה, ולא נפול חס ושלוש לזקנה ותשות כח כלל, רק בכל יום ויום יהיו מצוותיך ועבודתך בעינינו כחדשים. ואזכה להיות עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים. "אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני". ויקים בנו מקרא שכתוב: וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעצו... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ס"ב)

ארץ ישראל

(לקוטי עצות - ארץ ישראל, יד-יז)

על ידי קדשת ארץ ישראל,

זוכין לאמונה, ועל ידי זה זוכין לאריכות אפיים, דהיינו לשבר הכעס והעצבות והעצלות והכבדות, רק יזדרו עצמו מאד בעבודת ה', ולא יוכל לבלבלו שום מונע ומעכב, כי מאריך אפו לסבל הכל (לקוטי מוהר"ן א' - סימן קנ"ה. ועיין אמונה, אות ל"ה).

וצריך לבקש מה' יתברך שיהיה לו כסופים וגעגועים לארץ ישראל, עד שיזכה לבוא לשם, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל, והיא סגלה לבטל הכעס והעצבות וכנייל (שם).

מה שה' יתברך משלם לאדם מדה כנגד מדה הוא חסד גדול, כדי שיהיו על ידי זה לפשפש במעשיו, ועיקר עניין זה הוא בארץ ישראל (קפ"ז).

ארץ ישראל היא כלליות הקדשה שבכל הקדשות, ושם זוכין לצאת מטבעיות, לידע ולהאמין שהכל בהשגחה לבד, שזה כלליות הקדשה, ועל ידי זה יכולין להדמות אליו יתברך ולהבדיל בין האור ובין החושך, ואז יכולין לספר ספורי מעשיות של צדיקי אמת, כי יודעין להבחין בין מעשיות של צדיקי אמת להפוך, ואז זוכין לטהר המחשבה על ידי ספורי מעשיות של צדיקים ולהמתיק הדינים, ועל ידי זה נצולין מכל הצרות (רל"ד).

אחינו בית ישראל

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תרמו נא, בעיף ופה, למען העלוך שלכם.

[בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89]

